

ŠKOLNÍ REVUE

VÝLETNÍK

ŠKOLNÍ VÝLETY
A EXKUZE
SPORTOVNÍ DEN
LITERÁRNÍ KOUTEK

2. září 2024

XVIII. ročník, č. 4

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Dějepisná exkurze 7.B do Prahy	1
Žáci hráli žákům	2
Výlet 6.B do Zubří	3
Exkurze do Osvětimi	4
Pobyt 6.A v Březové	6
Cyklovodácký kurz	7
Výlet 7.A do Štramberku	8
Šestáci navštívili římskou pevnost	9
Sportovní Den dětí	10
Kloboukový den	12
Výlet 7.B do Beskyd	13
Zájezd do Anglie	15
Jak vzniká kniha	16
Závěr školního roku	17
<u>Fotosoutěž</u>	
Nová fotosoutěž	18
<u>Fotokomiks</u>	
Jak to nakonec dopadlo?	19
<u>Recenze</u>	
Doporučujeme ke čtení	21
<u>Literární koutek</u>	
Novinářské kachny z 8.A	22
Nonsensová poezie 6.A	25

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Zábava

Křížovky	27
Najdi 10 rozdílů	28
Pár vtipů na závěr	29

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: skolastrelice.cz

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

K.M.Cechová, 6.A, Š.Gallinová, 6.A, N.D.Žiška, 6.A,
M.Hurych, 6.B, N.Zemanová, 6.B, B.Zoubek, 6.B,
K.Chalupská, 7.A, S.Slováková, 7.A, N.Tomšů, 7.B,
T.Magnusková, 7.B, A.Kutlvašrová, 9.A,
K.Zahradníková, 9.A, E.Šimáková, 9.B,
A.Mlčkovská, 9.B, K.Zemanová, 9.B,

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Foto na obálce: Bohumír Veselý

Milí čtenáři,

Dostává se vám do rukou zatím poslední číslo Školní revue, zaměřené na akce na konci školního roku, o kterých jsme vás už nestihli informovat. Proto toto číslo zvané podle převažujícího obsahu „Výletník“ nacházíte ve třídách po nástupu do školy po letních prázdninách.

Na začátku nového školního roku se bude dávat dohromady nová redakční rada, protože ji opustili deváťáci, ostatní lošští redaktoři poskočili o ročník víc a bude potřeba doplnit stav. Co mě velice mrzí, je to, že loni jsme neměli „pokrytý“ osmý ročník, takže letos se nedostává obvyklých „tahounů“ z nejvyšších tříd. Přitom potenciál by tam byl, zejména v nové 9.A. Ostatně o tom se můžete přesvědčit v Literárním koutku, kde uveřejňujeme jejich povedené „novinářské kachny“.

Vyzývám proto ty z vás, kteří rádi píší, vymýšlí příběhy, kreslí, fotí, bavilo by je vymýšlet ankety, vytvářet rozhovory, organizovat soutěže a další akce a umí to aspoň trochu s počítačem, abyste se přidali k nám.

Kdy se budou konat redakční schůzky, to zatím nevím, uvidíme podle rozvrhů, který den a čas bude nejlépe vyhovovat. Přihlášky obdržíte na začátku nového školního roku.

Mgr. Vlasta Sokolová, šéfredaktorka

DĚJEPISNÁ EXKURZE

7.B DO PRAHY

Naše cesta začala 15. května 2024 v 6:15 ve vlaku směr Brno. Když jsme vystoupili, čekali jsme cca 40 minut, než nám pojede vlak do Prahy. Někteří seděli v kupé, jiní v luxusnějším vagónu. Cesta trvala asi tři hodiny, ale jelikož jsme se mohli koukat na filmy nebo si povídat, tak uběhla velmi rychle.

Na hlavním nádraží v Praze na nás čekal náš průvodce. Ten nás dovedl na zastávku metra, odkud jsme jeli na Hradčany, kde jsme vystoupili a šli jsme na prohlídku Královské zahrady a Pražského hradu.

Náš průvodce nám o všem povykládal, hlavně o historii Hradu. V jedenáct hodin jsme také viděli malé střídání stráží u hradní brány.

Po prohlídce hradu jsme šli do chrámu sv. Víta, a když jsme si vnitřek prohlédli, vyrazili jsme do Zlaté uličky. Tam jsme měli asi patnáct minut rozchod a mohli jsme se podívat do různých obchůdků se suvenýry.

Od Zlaté uličky jsme sešli dolů ke Karlovu mostu, po kterém jsme si mohli sami přejít a něco si zakoupit. Sraz byl na druhé straně mostu u sochy Karla IV.

Pokračovali jsme na Staroměstské náměstí, kde jsme viděli Pražský orloj v akci a také nějakou demonstraci.

Když jsme dorazili na Václavské náměstí, průvodce nám ještě něco popovídal a pak se s námi rozloučil a my jsme měli ještě asi hodinu rozchod.

Po hodině jsme se všichni sešli u sochy svatého Václava, odkud jsme se

No to je pohodička...

pěšky přesunuli na hlavní vlakové nádraží. Tady přišla první komplikace – vlak měl zpoždění a trčeli jsme u informačních tabulí pěkně dlouho, než jsme mohli nastoupit. Cesta zpátky utekla snad ještě rychleji než cesta tam.

Ve Střelicích jsme se rozloučili, a jelikož už jsme byli unavení, bez velkého zdržování jsme vyrazili domů a po náročném dnu se těšili do svých postelí.

A jak se nám to líbilo? Jak komu. Někdo nadšeně čerpal nové vědomosti, někdo to tak nějak přetrpěl a byl rád, že je s kamarády, někomu stačilo jen to, že nemusí sedět ve školní lavici.

Viktorie Bursová a Nela Tomšů, 7.B

Foto: Vlasta Sokolová

ŽÁCI HRÁLI ŽÁKŮM

Ve středu 15. května 2024 se na naší škole konal koncert žáků Základní umělecké školy Střelice. V 10 hodin jsme se sešli v malé tělocvičně a poté, co se všichni posadili, začal koncert. Trval asi do 12 hodin. Písničky byly super, zpívali a hráli jak pro menší, tak i pro větší žáky. Většina účinkujících byli zároveň i současnými, nebo bývalými žáky naší školy, a tak měli v publiku své fanoušky.

Šárka Gallinová, 6.A, foto Aleš Kadlec

VÝLET 6.B DO ZUBŘÍ

Ve středu 15. května 2024 se 6.B vydala na Vysočinu do rekreačního střediska Jasenka v obci Zubří. Ráno v 7:40 jsme měli sraz před střelickým vlakovým nádražím a v 7:56 nám odjžděl vlak do Brna.

Tady jsme si, pokud jsme chtěli, něco pokoupili a za hodinu jsme nastoupili do vlaku do Třebíče, kde jsme přesedli do vlaku do Olešné na Moravě.

Po vystoupení z vlaku jsme pešky šli do Zubří a po zhruba kilometrové cestě dorazili do cíle našeho ubytování.

V areálu byl hotel, chatky pro zákazníky a hlavní budova, kde byla jídelna a herna na ping pong, kulečnick a calcio. Venku byl rybník, hřiště pro malé děti a hřiště na volejbal v písku. Také tam ještě bylo tenisové a fotbalové hřiště.

No fůůůj!!!

Tak jsme se vybalili, šli na oběd a popravdě - nebyla to nějaká výrazná změna oproti školním obědům. Po obědě a večeři bylo každý den klidové volno. Chodili jsme na výlety, a když jsme se vrátili, tak jsme si dělali, co jsme chtěli. V deset byla večerka.

V pátek jsme jeli stejnou trasou zpátky domů. Výlet se nám líbil, pohoda, klídeček...

Martin Hurych a Benedikt Zoubek, 6.B

Foto: Martin Hurych

EXKURZE DO OSVĚTIMI

Na pondělí 20. května 2024 jsme měli naplánovanou dějepisnou exkurzi do Polska, konkrétně do nacistického koncentračního tábora Auschwitz 1 a Auschwitz 2 - Birkenau.

Autobusem jsme vyjeli v 8:00 od školy a cesta byla dlouhá asi 4 hodiny, ale dokázali jsme se zabavit například zpíváním, máváním ostatním autům atd.

První zastávka byla na benzínce u Ostravy, kde jsme si koupili jídlo a pití, chvíli jsme poseděli a jeli jsme dál.

Když už jsme se blížili k Osvětimi, většina z nás se shodla na tom, že v blízkosti Osvětimi na nás působí zvláštní energie. Bylo to tam takové temné, domy, co tam stály, byly většinou dost staré.

Když už jsme dojeli do našeho cíle, měli jsme chvíli čas odskočit si na záchod a potom nám pan průvodce rozdál vstupenky a šli jsme dovnitř.

Čekala nás prohlídka věcí, které jsme měli u sebe, museli jsme sundat vše kovové... Však to znáte, nic zajímavého.

Potom jsme konečně zahájili naši prohlídku Auschwitz 1.

Nasadili jsme si sluchátka, a i když pan průvodce nebyl Čech, rozuměli jsme jeho češtině velmi dobře. Cestou do tábora nám povídal základní věci o jeho vzniku a fungování.

Po asi pěti minutách jsme došli dovnitř. Všude kolem nás byly velké cihlové budovy, ve kterých kdysi vězni žili, a do některých z nich jsme vešli. Na zdech visely stovky fotek lidí, kteří tímto táborem prošli a nedožili se konce války.

Byla tam zvláštní atmosféra, viděli jsme haldy oblečení, bot, kufrů, vlasů a osobní věci lidí, které nacisté přivezli do Osvětimi. Šli jsme se podívat i do plynové komory s pecemi, byl to zvláštní pocit tam stát.

Po dvou hodinách prohlídky jsme se přesunuli do autobusu a přešli do Auschwitz-Birkenau, tedy do druhé části tábora, která byla možná ještě děsivější.

Domy neboli baráky nebyly z cihel, ale ze dřeva, uvnitř baráků se nacházely

třípatrové postele a na každé jedno patro se tehdy muselo vlézt pět a více vězňů. No prostě šílenost.

Došli jsme až k pomníku obětem, které byly v táborech zavražděny. Každý národ zde měl svou desku. Zapálili jsme svíčku a někteří na česky popsanou desku položili kamínky.

Foto: Eva Sázavská

Zpět jsme se vraceli po druhé straně kolejí, a tak jsme vlastně prošli celým táborem. Potom jsme sedli do autobusu a další čtyři hodiny jsme jeli domů.

Bylo to zajímavé a zároveň strašné, myslím, že by se tam každý někdy měl podívat, aby si uvědomil, jaké hrůzy jsme my, lidé, schopni napáchat.

Eliška Šimáková, 9.B

POBYT 6.A V BŘEZOVÉ

V pondělí 20. května 2024 jsme v 8:15 odjeli objednaným autobusem do outdoorového střediska v Březové. Po příjezdu jsme vyložili kufry z autobusu a odešli na ubytování. Pokoje po pěti až sedmi jsme měli v jedné velké chatě a záchody se sprchami byly nedaleko.

Když jsme se zabydleli, prošli jsme si areál, abychom se tam vůbec vyznali, a pak nám začal program.

Náš instruktor se jmenoval Kuba, ale většina z nás mu říkala Hagrid. Během pobytu jsme měli spoustu aktivit, jako například hledání klíčů v pirátské vesnici, přetahovanou, strašidelný hrad Karlštejn, vysoká lana, paintball, bungee trampolíny, volný pád (ten byl dobrovolný a museli jsme si ho doplatit), lezeckou stěnu...

Večer pak byla volná zábava, a kdo chtěl, mohl jít první den na film do jídelny a druhý den na velkou diskotéku.

Měli tam také bar se spoustou sladkostí a jednou jsme dostali pizzu.

V úterý skoro celý den přelo, ale i tak to bylo super. Ve středu jsme se kolem třetí vrátili do Střelic. Byl to úžasný výlet plný adrenalinu a zábavy.

Šárka Gallinová, 6.A, foto: Vlasta Sokolová

CYKLOVODÁCKÝ KURZ

Ráno 2. června 2024 většina z žáků devátého ročníku už nemohla ani dospat, jak se těšili na cyklovodácký kurz. Jako každý rok jel devátý ročník tentokrát společně s panem učitelem Veselým, Ondráškem a s paní učitelkou Antošovou, Klimentovou a Buchničkovou do kempu Krkavec u Veselí nad Lužnicí, aby zde strávili poslední společný výlet.

Celkem jsme tam pobyli šest dní. Bydleli jsme v chatkách většinou po čtyřech a někdy i po pěti. Jak již z názvu kurzu vyplývá, jezdili jsme každý den buď na kánoích po vodě, nebo na kole po souši a byli jsme rozděleni na skupinky podle našich fyzických schopností.

Na kole jsme navštívili Třeboň, Schwarzenberskou hrobku, zámek Červenou Lhotu a projeli naprosto nádherné okolí. Na vodě jsme na kánoích i přes občasné zádrhely vždy nakonec dojeli do cíle. Objevili jsme krásu Lužnice a Nežárky a poznali jsme je i jinak než na mapě v atlasu.

Den jsme vždy ukončili večerí, po které jsme měli možnost jet na krátký výlet na kole, projít se, relaxovat v kempu nebo se koupat v řece.

Poslední večer jsme měli táborový oheň, na který nejde zapomenout, až do noci hrály kytary a my jsme zpívali. Celý výlet byl úžasný a vzpomínky na tento konkrétní týden budeme mít navždy.

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, 9.A, foto: Bohumír Veselý

VÝLET 7.A DO ŠTRAMBERKU

V úterý 28. května 2024 se v 7:30 sešla celá naše třída (až na tři jedince) na vlakovém nádraží ve Střelicích a odjeli jsme do Brna, kde jsme přestoupili do vlaku do Studénky, kde byla konečná. A tam jsme zase přestoupili na další vlak, který jel do Štramberku.

Vystoupili jsme na nádraží a šli na náměstí, kde nám paní učitelka Eva Sázková a pan učitel Bobo Veselý přichystali hru. Zadali nám otázky týkající se Štramberku, na které jsme museli zjistit odpovědi, a museli jsme se někde i vyfotit. Pak jsme šli do kempu U Kateřiny, kde jsme se ubytovali v chatkách po čtyřech, odpočinuli jsme si, najedli se a vyrazili na procházku do Rybí.

Druhý den jsme jeli do Kopřivnice, kde jsme šli do technického muzea Tatry, které mělo dvě části. Když jsme si prohlédli tu první část s nákladními auty, šli jsme na náměstí, kde jsme si sedli do parku, abychom si snědli oběd, a paní učitelka nám každému koupila dva kopečky zmrzliny. Když kluci uviděli Pepco, šli si tam koupit vodní pistolky. Pak se tam našel i Albert, kde si Štěpán a s ním další kluci koupili meloun.

Začalo pršet, tak jsme chvíli v suchu počkali a po dešti šli do druhé části s osobními auty. Když jsme se vrátili do kempu, začala vodní bitka. Po bitce jsme se osušili, případně převlékli a šli na večeři. Po večeři jsme zase plnili nějaké úkoly ve čtveřicích – přenášeli jsme různé věci nebo odpovídali na otázky. Vyhrál tým Michala Sládka. Aby toho nebylo málo, ještě jsme hráli různé hry, například volejbal, basketbal, nohejbal a fotbal.

Poslední den jsme se ráno zabalili, zašli na snídani a už s batohy jsme jeli navštívit jeskyni Šipku. Potom jsme ve Štramberku měli nějaký čas na to, abychom mohli jít, kam chceme. A pak jsme z nádraží vyrazili na přestupovou cestu zpět do Střelic.

Michaela Hletková a Karolína Chalupská, 7.A, foto: Michaela Hletková

ŠEŠŤÁCI NAVŠTÍVILI ŘÍMSKOU PEVNOST A BRATISLAVU

Ve čtvrtek 30. května se v 6 hodin 6.A a 6.B autobusem vydaly na cca tři hodiny dlouhou jízdu do starořímského města jménem Carnuntum. V autobuse byla legrace, protože jsme si pouštěli písničky a jiné zábavné věci.

Poté co jsme dorazili na místo, šli jsme na objednaný program. Každá třída dostala svou slovenskou průvodkyni, abychom všemu hezky rozuměli.

Ta naše nám povídala dost zajímavých věcí, přesto jsme si občas říkali, že to trvá věčnost. Ale bylo moc fajn. Viděli jsme dům středně bohatého kupce i vilu boháče, lázně a další.

Program trval asi tři hodiny a dost dlouhou dobu jsme strávili v obchodě se suvenýry. Potom jsme jeli do hlavního města Slovenska – Bratislavy.

Tam nás pan průvodce krátce provedl po památníku postaveném na počest ruských vojáků, kteří osvobodovali Bratislavu, a pak jsme přešli rovnou do centra města.

Tam jsme měli další prohlídku. Musím říct, že jsem byla překvapená, jak je historická část Bratislavy vlastně malá. Je dokonce menší než ta brněnská.

No, abych se vrátila k výletu... Potom jsme se vydali přímou čarou podél Dunaje do bratislavské „Vaňkovky“ – Eurovey. A tam jsme se pořádně vyblbli a přes dvě hodiny nakupovali.

Kolem sedmé hodiny jsme už vyrazili domů. Byl to super exkurze a doufám, že nás příští rok čeká něco podobného.

Kristina Marie Cechová, 6.A

Foto: Vlasta Sokolová

SPORTOVNÍ DEN DĚTÍ

V pátek 31. května 2024 jsme měli na počest sobotního Dne dětí sportovní den na školním hřišti. Začínalo se v osm hodin nástupem po třídách.

Po sdělení informací o programu šly šesté třídy a 7 B na štafetu. Vyhrála 7.B, druhá byla 6.B. Po nás běžely osmičky a devítky. První byla 9.A, druhá 8.A a třetí 9.B.

Hned po štafetách čekal výběry z tříd přetah lanem. Začali zase mladší žáci a vyhrála 6.A. Po nich šli na řadu starší žáci a nejsilnější byla 9.B, která v následujícím superfinále pochopitelně přemohla i 6.A.

Potom se rozběhlo individuální soutěžení v několika nejen atletických, ale i neatletických disciplínách. Střelba ze vzduchovky, driblování, skok vysoký a skok daleký, sprint, švihadlo, trojskok,

přeskok přes švihadlo, sedy-lehy a hod do dálky medicinbalem – to všechno si mohl každý vyzkoušet.

Ještě než se rozpršelo, dostali jsme zmrzlinu. Pak jsme uklidili věci z hřiště, zatancovali si a šli do haly na vyhlášení vítězů.

Vyhlášení bylo hezké, ale nejlepší byla doprovodná hudba – zaznělo moc hezkých písniček. Po zakončení jsme šli všichni na oběd a pak domů.

Viktorie Bursová, 7.B

Foto: Aleš Kadlec

KLOBOUKOVÝ DEN

den v klobouku

Nasadte si ve škole na hlavu nějakou pokrývku hlavy kromě kapuce. Například kšiltovky, klobouky, kulichy, ... Tentokrát by se na vás učitelé neměli zlobit.

Foto: Aleš Kadlec

VÝLET 7.B DO BESKYD

Na výlet jsme odjžděli ve středu 12. června 2024 z nádraží ve Střelicích a tím naše dlouhá cesta začala. Ze Střelic jsme jeli do Brna, tam jsme přestoupili, chvíli jsme se svezli a pak jsme zase přestoupili, tentokrát v Hulíně. Pak jsme přestupovali ještě dvakrát – jednou na autobus a jednou na vlak a to všechno s krosnami na zádech.

Z nádraží v Rožnově jsme šli pěšky do skanzenu, kde jsme si odložili batohy, rozdělili jsme se do skupinek a chodili jsme podle mapy po celém areálu a hledali jsme vhodná slova do tajenky.

Až jsme s aktivitou skončili, přešli jsme přes celý Rožnov do našeho kempu, který byl samozřejmě na opačné straně.

Tam nám pan učitel přidělil chatky, kde jsme si mohli odložit a chvíli si odpočinout, a jelikož večere byla až za dvě hodiny, tak jsme šli ještě na procházku. I když tam byly hezké výhledy, všichni už jsme byli docela dost

unavení a taky vyhládlí, takže jsme byli rádi, když procházka skončila a šli jsme na vytouženou večeři.

Po večeři jsme obdrželi informace o tom, kdy je večerka a v kolik budeme ráno vstávat, a kdo chtěl, mohl se ještě vykoupat v bazénu. Přes naši velkou nelibost jsme v deset hodin museli být v postelích, mít odevzdané mobily a spát, což se nám druhý den přece jen hodilo.

Ve čtvrtek byl totiž budíček už v 7:15 a snídane v 8:00. Po snídani jsme měli ještě čas sbalit si do malého batůžku věci na výlet, dostali jsme obědový balíček a pak jsme vyrazili nejprve do Lidlu a pak na autobusové nádraží.

Autobusem jsme jeli asi 45 minut, pak jsme vystoupili a šli jsme pěšky na Pustevny. Tam jsme dělali podobnou aktivitu jako předchozí den, akorát úkoly vymyslel pan učitel. Po jejich splnění jsme si tam mohli dát oběd a šli jsme dál – tentokrát byl cíl socha boha Radeagasta.

U sochy jsme se vyfotili a pak jsme pokračovali ke kostelu sv. Cyrila a Metoděje. Odtamtud už jsme šli – naštěstí většinou z kopce – zpátky do kempu, kde byl večerní program stejný jako ve středu: večeře, kdo chtěl, tak bazén, sraz před učitelskou chatkou, odevzdat mobily, spát.

Další den nás učitelé přišli probudit v 7:30 a snídaně byla až v 8:40, takže jsme měli dost času na to, abychom si všechno sbalili zpátky do krosen. Nasnídali jsme se, dobalili se, dostali jsme balíček s obědem a šli jsme na nádraží v Rožnově.

Dojeli jsme do Kopřivnice, kde jsme šli na prohlídku technického muzea Tatry a poté nám na náměstí pan učitel každému koupil dva kopečky zmrzliny a dostali jsme rozchod.

Opět s mnoha přestupy jsme poté nakonec šťastně dojeli zpátky do Střelic, kde už na většinu z nás čekali rodiče a my jsme si konečně mohli po náročném výletě pořádně odpočinout...

Nela Tomšů, 7.B, foto: Bohumír Veselý

ZÁJEZD DO ANGLIE

Až na konci školního roku, po všech různých výletech a exkurzích, vyrazili žáci střelické školy ve dnech 17.-22. června v doprovodu paní učitelky Klimentové, Antošové a Pírkové objevovat krásy Velké Británie.

Odjezd byl od hasičské zbrojnice kolem půl deváté ráno. Naše cesta vedla po souši přes Českou republiku do Německa, Nizozemska, Belgie a Francie, odkud jsme jeli trajektem z francouzského města Calais přes Lamanšský průliv až do anglického města Doveru.

Do Londýna jsme dorazili už kolem čtvrté hodiny ranní. Společně s námi jela úžasná průvodkyně paní Ivetka a dva sympatičtí řidiči.

První den jsme strávili procházením významných památek Londýna, nejdříve jsme lodí přešli do centra, odkud naše cesta vedla známým parkem, kolem Big Benu, Buckinghamského paláce, uličkou Chinatown a dalšími ulicemi a uličkami až ke známému vyhlídkovému kolu London Eye, kde jsme naši náročnou pouť po Londýně zakončili.

Metrem a autobusem jsme se kolem sedmé hodiny večer dostavili na meeting point, kde si nás vyzvedli naši dočasní rodiče.

Další den jsme jeli k slavným šutrům známým jako Stonehenge, kde nám náš zážitek umocnili klimatičtí aktivisté, kteří kameny posprejovali oranžovou barvou.

Odtud jsme se přesunuli k významné katedrále v Salisbury a poté jsme navštívili místní obchody. Náš den jsme opět zakončili u našich rodin.

BYLO NEBYLO

Další den, ve čtvrtek, jsme se vydali ke královské rezidenci Windsor castle, kde jsme měli možnost projít si zajímavá místa hradu a podívat se na výměnu hradní stráže. Odpoledne jsme se vydali do studentského města Oxfordu a podívali se do ulic města.

Den jsme pak zakončili nákupy v obchodním domě.

Pátek, náš poslední den pobytu v Anglii, jsme strávili v Londýně. Navštívili jsme posledních pár zajímavých míst, zažili jsme jízdu Double Decker busem, prošli se po Tower Bridge a měli rozchod v jeho okolí. Večer jsme nasedli do autobusu a jeli k přístavu.

Na trajektu jsme viděli nádherný západ slunce a po příjezdu do Francie jsme téměř bez obtíží projeli několika státy a dostali se zpět do Střelic.

Díky tomuto výletu do Anglie máme spoustu nezapomenutelných zážitků a vzpomínek na celý život. Děkujeme, paní učitelky.

Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková, 9.A

JAK VZNIKÁ KNIHA

V pátek 21.6 jsme měli druhou vyučovací hodinu (a po nás ještě 6.B) přednášku o tom, jak vzniká kniha. Kristýna Dostálová, bývalá žačka střelické základní školy a redaktorka Školní revue, nám povídala, jak to probíhá, pokud chce někdo vydat knihu. Například že předtím, než se kniha může začít tisknout, musí se opravit všechny gramatické nebo příběhové chyby. Obal knihy musí být poutavý a měl by vypadat tak, aby zaujal tu generaci, na kterou je kniha nasměrována. Že někdy to může trvat i roky, než se nakladatelství rozhodne jít s knihou na trh. Nakonec jsme si poslechli ukázkou z její knížky *Souboj princů* a přiblížila nám, co má ještě v plánu napsat, co má už „na papíře“ a co zatím ještě jen v hlavě. Na památku jsme dostali každý samolepku.

Šárka Gallinová, 6.A, foto: Vlasta Sokolová

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

Foto.: Aleš kadlec

NOVÁ FOTOSOUTĚŽ

ŠKOLNÍ REVUE VYHLAŠUJE SOUTĚŽ TOP FOTKA Z PRÁZDNIN

Pořídili jste letos o prázdninách nějakou hezkou nebo něčím zajímavou fotku? Nebo máte nějakou takovou v domácím archivu z dřívějších? Neváhejte a zapojte se do soutěže! Snímky můžete přihlásit následujícím způsobem:

1.

Poslat je na adresu: skolnirevue@centrum.cz

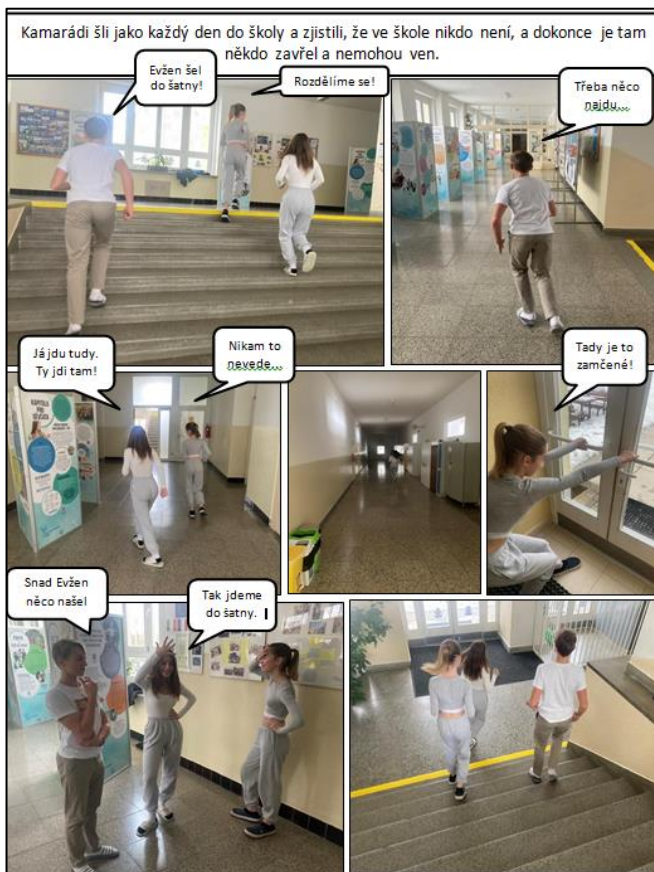
2.

Přinést je na flash disku paní učitelce **Sokolové**

Fotky přijímáme do 30. září 2024

JAK TO NAKONEC DOPADLO?

TO UŽ SI MUSÍTE DOČÍST...

Když náš poslední zbylý kamarád Bob zjistil, že zmizela i Anička, zhroutil se a urputně hledal své kamarády po celé škole. Obě dívky se mu podařilo najít ve sklepě. Když jim vyndal roubík z úst, pověděly mu, že je unesl zahalený muž, odvedl je sem a že teď hledá JEHO. Bob se chvíli rozmýšlel a potom si dupl: „*On si sice myslí, že mě chytne jako ostatní, ale já se nedám!*“

Potom se rozdělili – zatímco Bob se vydal hledat zahaleného muže, obě dívky šly pátrat po klíčích od zamčeného vchodu.

Netrvalo dlouho a Bob uslyšel z horního patra strašidelné zvuky. Začal se trochu bát, přesto vyběhl po schodech a zvolal: „*Tož, netvore tady mě máš.*“

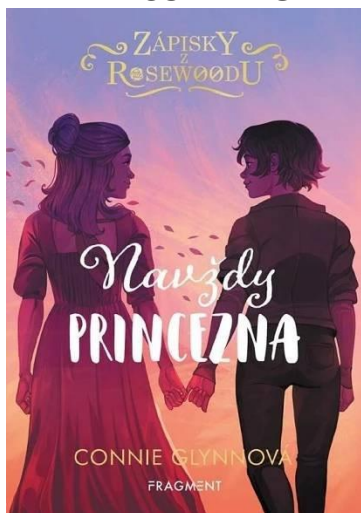
Netvor se otočil a pohlédl Bobovi do očí. Byl to první ztracený – EVŽEN. Takže Evžen je ten lovec žen, pomyslel si Bob. To není možné, že by jeho vlastní kamarád měl s nimi nekalé úmysly? Když se Evžen rozběhl proti němu, nehodlal ztrácet ani vteřinu. Utkal se s Evženem v litém a ukrutném souboji, o kterém bardi zpívají dodnes. Oba byli rovnocennými soupeři, ale nakonec vyšel ze souboje jako vítěz Bob.

Mezitím holky našly klíč, odemkly vchod školy a zavolaly policii. Bob vzal Evžena na ramena a nesl ho jako svou trofej až do rukou přivolaných policistů.

Všichni tři byli velmi zklamaní z toho, co Evžen udělal, ale život jde dál a čekají je nová dobrodružství. Evžen zatím sedí hezky v chládku a zatím se nepřiznal, jaké s nimi měl úmysly.

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

CONNIE GLYNNOVÁ ZÁPISKY Z ROSEWOODU – NAVŽDY PRINCEZNA

Anotace: Lottie čeká další rok v Rosewoodu, ale tentokrát to bude jiné, než doposud. Jamie se totiž přidal k Leviatánům, k ďábelské organizaci, proti které doposud bojovali, a Ellie se rozhodla převzít své královské povinnosti. Jelikož její kamarádce hrozí ze strany Leviatánů velké nebezpečí, Lottie se snaží spojit s kamarádkinou rodinou, ale ta ji bohužel úplně odstříhla. Lottie se ale nevzdává a společně se svými kamarády z Rosewoodu a kamarády z Japonska infiltrují Květinovou slavnost. Jenže jde vůbec zastavit nepřátelskou organizaci, když na její straně stojí váš kamarád? Nebo co se stane, když se přátelství změní v něco jiného?

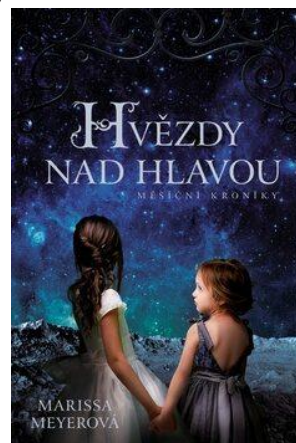
Recenze: Toto je poslední díl Zápisků z Rosewoodu, ale že by byl nejlepší, to se podle mě říct nedá. I když jsem tušila, jak kniha skončí, nejsem s koncem úplně spokojená. Mělo to dopadnout jinak. Přesto se mi i přes menší nedokonalosti kniha vcelku líbila. Je dobrodružná a taky napínavá. Vím, že tahle knižní série bude mít v mém srdci navždy své vlastní místo.

Hodnocení: ★★★★★

Sofie Slovákova 7. A, obr.: databazeknih.cz

MARISSA MEYEROVÁ – HVĚZDY NAD HLAVOU

Anotace: V knize najdete bonusové příběhy ze světa Měsíčních kronik – je jich tam celkem devět. Každý je o jiné postavě a vypráví se v něm o tom, o čem se v knize o dané postavě nepsalo, ale vedlo to k tomu, kde se postava ocitla a co se s ní stalo. Jsou tam nejrůznější zajímavosti, o kterých jste třeba nevěděli, ať už něco víc o životě kapitána Thorny, o Vlkovi či o Scarlet, o Winter, žijící se svou macechou, o dětství Cinder nebo o tom, jak došlo k uvěznění Cress v satelitu. Jeden z příběhů je také o někom úplně jiném, než s kým se čtenáři v Měsíčních kronikách doposud setkali.

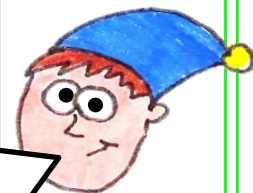
Recenze: Všechny příběhy se mi líbily, bylo fajn, že jsem se konečně dozvěděla víc věcí a zajímavostí o hlavních postavách. Nejvíce se mi líbila povídka Malá androidka, jejíž hlavní hrdinka sice žije ve světě Měsíčních kronik, ale v ostatních knihách se neobjevila. Také jsem ocenila, že se v jednom z příběhů psalo i o kapitánu Thornovi, který dosud v knihách nebyl moc zmiňován, a v dalším o tom, proč a jak došlo k uvěznění Cress v umělé družici, což bylo doposud dost nejasné. Knižku určitě doporučuji všem, co už četli Měsíční kroniky, ale stále jim to nestačilo, tohle je podle mě hezké zakončení.

Hodnocení: ★★★★★

Nela Tomšů 7.B, obr.: knihydobrovsky.cz

NOVINÁŘSKÉ KACHNY 8.A

Novinářská kachna je označení pro neověřenou a nepravdivou (vymyšlenou) zprávu, formulovanou senzačním či skandálním způsobem s cílem vyvolat senzaci.

AMERIKA BUDE INVESTOVAT DO ČR!

Podle našich zjištění chystá americký prezident Joe Biden investice do České republiky. Biden byl zjevně natolik uchvácen místními památkami během své nedávné návštěvy Prahy, že se rozhodl náležitě podpořit rozvoj celé země.

„Ta gotika, renesance, baroko... všude je něco z historie. Takové architektonické, řemeslné a umělecké mistrovství, o tom se musí ve světě vědět,“ prohlásil Biden po svém návratu do Bílého domu.

Chtěl by také vybudovat na českých polích Český kaňon, podobný těm jako mají v Americe, a také by chtěl, aby se opravily všechny poničené památky. Vše to plánuje realizovat v průběhu dvou let. S opravou památek se začne 20. května a výstavba Českého kaňonu začne 14. června 2024.

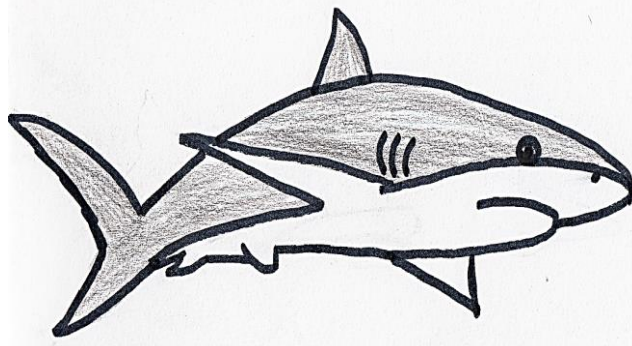
Daniela Londýnová, 8.A

ŽRALOK SPATŘEN ŘECE SVRATCE!

V pondělí 20. května 2024 v brzkých ranních hodinách spatřili lidé jdoucí po levém břehu řeky Svatky téměř dva metry dlouhého žraloka. Desítky dočista

vyděšených osob volalo na polici ČR. Během několika minut se na místo dostali policisté i s profesionály s cílem žraloka zneškodnit.

Ukázalo se však, že se jednalo o velmi dobře vytvořený model žraloka ocasečného, který umělci v Zoo Brno nedávno zhotovili pro výstavu. Skupina mladých lidí však tento model ukradla a hodila do řeky za účelem zábavy. Byli spatřeni na kamerách a policisté již zahájili pátrání.

Enny Gibašíková, 8.A

VYHRAJTE 10 TISÍC KČ KAŽDÝ DEN JEN ZA SLEDOVÁNÍ TELEVIZE!

Televizní stanice TV Nova spustila revoluční soutěž, ve které můžete vyhrát fantastickou částku 10 tisíc Kč každý den díky pouhému sledování televize. Stačí mít zapnutou TV Nova a sledovat vybraný pořad, ve kterém je ukrytý tajný kód. Po jeho odhalení a poslání SMS zprávy můžete být právě vy jedním ze šťastných výherců!

Soutěž trvá celý měsíc a každý den je možné získat jednu z desetitisícových výher. Tak neváhejte a využijte této jedinečné šance na skvělou finanční odměnu!

Marika Rumlíková, 8.A

PŘEV RATNÝ OBJEV ASTRONOMŮ: SLUNCE JE OBŘÍ ELEKTRICKÁ ŽÁROVKA!

Mezinárodní tým složený z předních astronomů a fyziků dnes zveřejnil šokující závěry z desetiletého výzkumu, které zcela mění naše chápání Slunce. Podle jejich zjištění naše nejbližší hvězda ve skutečnosti není žhavou plynnou koulí, jak se dosud věřilo, ale obří elektrickou žárovkou.

„Naše měření a výpočty zcela jasně ukazují, že Slunce je ve své podstatě elektrický přístroj, fungující na podobném principu jako žárovky v našich domácnostech,“ uvedl na tiskové konferenci v Kodani vedoucí výzkumného týmu dr. Lars Pedersen z místní univerzity.

Tým dánských, německých a japonských vědců tvrdí, že do nitra Slunce zasahují elektrody, sahající stovky tisíc kilometrů dovnitř. Mezi nimi se nachází obrovské žhaví vlákno o průměru téměř 1,4 milionu kilometrů,

teré vydává oslnivé světlo a teplo. Dle výzkumníků musí být někde v nitru Slunce umístěn zdroj obrovské energie, který toto vlákno rozžhaví.

Objev přináší zcela nový pohled na naši mateřskou hvězdu a zpochybňuje současné modely fungování hvězd.

„Jsme si plně vědomi závažnosti a kontroverznosti našich zjištění, proto jsme data důkladně ověřovali a nechali přezkoumat nezávislými experty. Jsme ale přesvědčeni o správnosti našich závěrů,“ dodal Pedersen.

V astronomické obci však panují pochybnosti. Řada vědců zpochybňuje věrohodnost údajného objevu a označuje ho za snahu výzkumného týmu přilákat pozornost kontroverzním tvrzením.

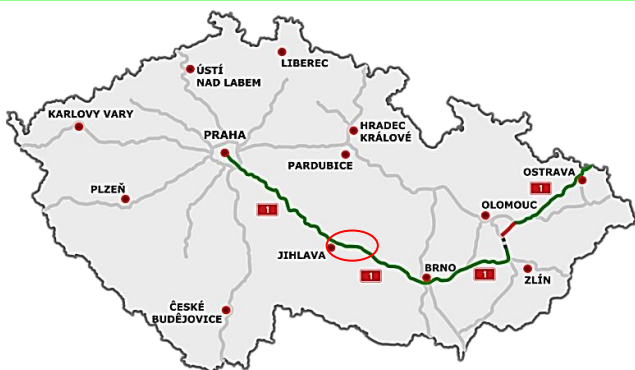
„Vyžadujeme mnohem důkladnější ověření dat, než jaké bylo prezentováno. Objev zcela odporuje všemu, co o hvězdách víme,“ uvedl profesor astrofyziky Frank Dressel z Oxfordu.

Jak dalekosáhlé následky bude mít tento převratný objev, ukáže až čas. Jedná se ale nepochybně o jednu z největších vědeckých senzací poslední doby.

Kristýna Holešovská, 8.A

DÁLNI CE D1 JE UZAVŘENÁ PO ZJIŠTĚNÍ VÝSKYTU CHŮVIČKY KŘIKLAVÉ

V posledních dnech vzbudila velký rozruch na sociálních sítích zpráva, že u dálnice D1 byla na Vysočině nalezena kriticky ohrožená bahenní luční rostlina chůvička křiklavá. Tato vzácná bylina je přísně chráněná a její nález u tak frekventované silnice by byl opravdu neuvěřitelnou senzací.

Podle rychle se šířících informací musela být kvůli tomu dálnice D1 v obou směrech zcela uzavřena pro veškerou dopravu. Má se tak zabránit poničení chůvičky kolem projíždějícími vozidly.

Na místo údajného nálezu byli přizváni odborníci – botanici i zástupci České inspekce životního prostředí, kteří měli celou situaci řešit. Chůvička křiklavá je totiž v České republice považována za vyhynulý druh už od 50. let 20. století. Dokonce se zjistilo, že se jedná o poslední výskyt chůvičky křiklavé na celém světě.

Natálie Dubská, 8.A

UFO HAVAROVALO NA MĚSÍCI!

Poslední mise NASA na Měsíc učinila neuvěřitelný objev. Vědci NASA jsou přesvědčeni, že na jedné z fotografií spatřili trosky mimozemské kosmické lodi.

„Je to opravdu neuvěřitelný objev,“ uvedla odbornice na mimozemské civilizace Sally Ride, „podle všeho jde o trosky lodi, která havarovala před mnoha lety.“

Tato zpráva vyvolala velký rozruch. Zatímco někteří experti chtějí znát více detailů, jiní jsou přesvědčeni, že tímto byl potvrzen mimozemský život. Očekává se, že NASA vyšle další sondu, která zmapuje oblast nálezu.

Sofie Ondrášková, 8.A

MONSTRA, MIMOZEMŠTANÉ, NEBO TAJNÝ DRUH LIDÍ?

Dne 3. května 2024, byla ve francouzské jeskyni Lascaux nalezena podivná kostra. Tato část jeskyně byla v minulosti neprobádaná, ale tento týden se do ní konečně podívali lidé, a to, co našli, je vyděsilo.

V jeskyni byla jenom jedna věc, kostra humanoidní bytosti, která připomíná něco mezi člověkem a krabem. Kostra zvláštní bytosti byla hned odvezena do francouzských laboratoří a pak do muzea, kde hrůznou kostro porovnali s kostrou člověka.

Markéta Žišková, 8.A

Obr.: archiv, internet

NONSENSOVÁ POEZIE z 6.A

Nonsensová poezie je literární žánr, jehož texty částečně nebo zcela postrádají smysl. Jsou často založeny na nesmyslných motivech, jazykových hříčkách a humoru. Mezi nejznámější autory nonsensové poezie patří ve světě Edward Lear a Christian Morgenstern, u nás pak například Pavel Šrut a Emanuel Frynta (viz ukázky).

Siesta

Včela bodla vosu
srp posekal kosu,
hřebík tloukl kladivo,
víno si šlo pro pivo,
vrána klovla havrana,
ovce trkla berana,
komára štíp mravenec,
milou zmydlil milenec,
pes pokousal blechu...
A já zatím spal a spal
jako hříbek v mechu.

Pavel Šrut

Husa

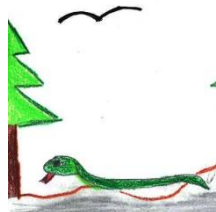
Chlubila se
husa huse,
že se vezla v autobuse,
až si celé hejno hus
vypůjčilo autobus.
Autobus byl
nový zbrusu,
nebo aspoň po výbrusu,
ale teď je plný trusu –
tak dopadly pokusy
s autobusy pro husy.

Emanuel Frynta

Naši šestáci dostali za úkol vytvořit nonsensové básničky, ve kterých by použili názvy zvířat, které se objevovaly v básničkách v Literární výchově. Posuďte sami, jak se jim to podařilo.

Lesní dostaveníčko

Páníček s pudlem toulá se v lese,
z houští se holub nad nimi vzvese.
Páníček se lekne,
na zem si klekne.
To vám byla taková mela,
že chyběla jen lesní včela.
Nenechte se zmást, to ještě není konec,
Ten musí odzvonit až krávy zvonec.

Barbora Bařinová, 6.A

O zvířátkách

Byla jedna slepice,
co nosila čepice.
Přišlo tam prase
a kouslo ji zase.
Na schůzi ptá se kráva:
Kde jsou moje práva?
Pardon, já zapomněla,
že jsem kráva.
Táta jede na koni,
běží za ním máma,
co radostně mu mává.

Karolína Novotná, 6.A

Výlet do zoo

O prázdninách jsem šla s tátou
a se svojí sestrou zlatou
do zoo se podívat,
jak si žije velký had.

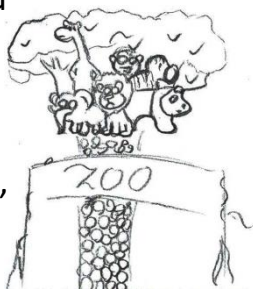
Tam viděla jsem hezkou krávu,
jak spásala čerstvou trávu.
Jedna paní nesla štěně pudla,
mrkla na mě – hned jsem zrudla.

Měli tam huňaté ovce,
ale jen na velké obrazovce.
Chtěla jsem vidět velrybu,
ale ukazovali jen malou rybu.

Co ta tam dělá?

Jé, tati, píchla mě včela!

Lucie Valoušková, 6.A

Příběh pěti zvířátek

Pejsek budu stlouká
a kočička k tomu mňouká.
Pejsek s myškou tancují
a želvy se radují.

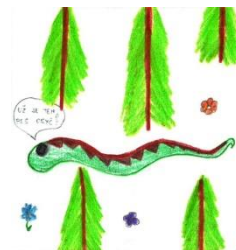
Gabriela Raddová, 6.A

Jaro je tu

Slonice se venku směje,
že sluníčko pěkně hřeje.
Slepice jí k tomu kdáče
a kuřátko pěkně skáče.
Zajíc tluče do bubínku,
krtek k tomu zpívá.
naše kočka přesto zívá.

Zuzana Živná, 6.A

U vrat

Pes číhá za vraty,
až půjde kočka s kořaty.
Před hadem se každý třese,
holub na to: Nebojte se!
To jen farmář vede krávu
na zelenou trávu.

Eliška Urbánková, 6.A

Pes

Pes utíká v lese,
had se před ním strachy třese.
Pes povídá: „Budu doma, sláva!“
„Bú, bú, ticho!“ bučí kráva.
Při brzdění málem přišel o zub...
„Ach, to je trdlo,“ vrká holub.

Anna Procházková, 6.A

Na pastvě

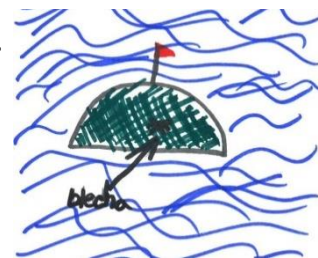
Tam jak jsou ty kopce,
pasáček pase ovce,
kol dokola les
uhlídat je musí pes.
Nejsou tam však sami,
kluše tam i koníček,
zachtul mu trávníček
Válí se tu i kočička,
užívá si sluníčka.
Dívaly se to srny z dáli,
protože všech se bály.

Natálie Řezáčová, 6.A

Blechy

Na ostrově Bolševik žijí blechy,
co nemají rády Čechy.
Také kozy, ovce i krakatice,
kterých tam bylo na tisíce.
Zaječel jsem: Žralok!
A ten ustříhl mi lalok.

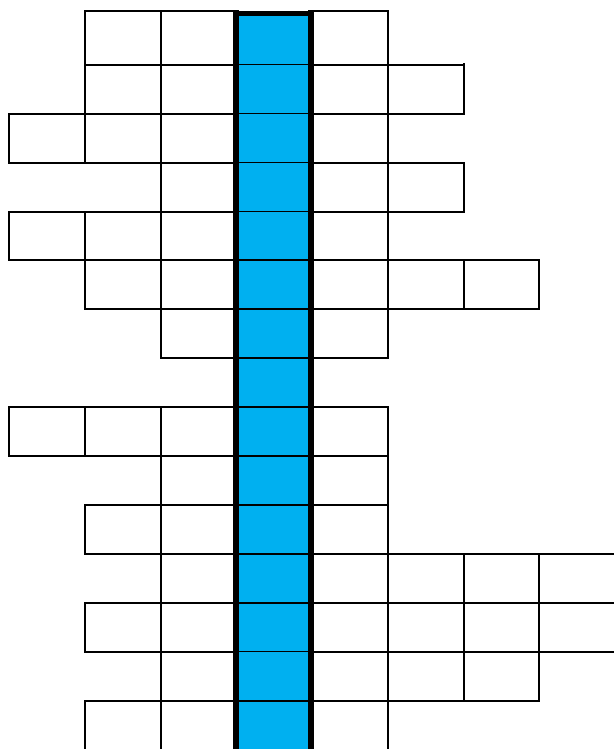

Kristina Marie Cechová, 6.A

KŘÍŽOVKY

Až uvidíte medvěda, prý stačí jenom rychle utíkat.

Ne ne, úplně stačí utíkat rychleji než nejpomalejší ze ..... (tajenka).

Holá (hora)
Stadium vývoje motýla
Vrká na střeše
Bolák na rtech
Psaní v obálce
Pamlsek
Květní prášek

Hlemýžďí domek
... a šíp
Psací potřeba
Klávesový hudební nástroj
Pustá oblast
Má kmen a korunu
... a židle

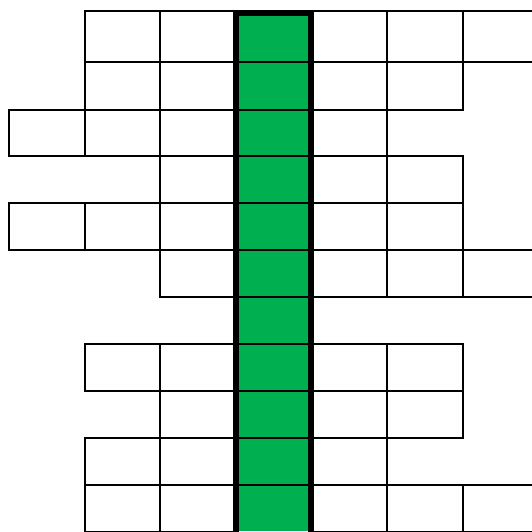

„Děti, jaký je váš vztah ke škole?“ ptá se učitel.
„Jako počítání hvězd na obloze,“ říká Péťa.
„Nekonečný?“ ptá se učitel.
„Ne, je to ..... (tajenka).“

Roztlouct
Střet vojsk
Pruhované zvíře
Nápoj s kofeinem
Lněná látka
Koupaliště

Malá deka
Zástup (lidí za sebou)
Hmyz se žihadlem
Strunný hudební nástroj

Martin Hurych, 6.A, Vlasta Sokolová, obr.: archiv

NAJDI 12 ROZDÍLŮ

Zdroj: cz.pinterest.com

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Ve škole si připadám jako na policejním oddělení.
Pořád se mě na něco vyptávají a já o ničem nevím.

„Paní učitelka: „*Maruško, pověz nám zvíře na P.*“

Maruška: „*Panda.*“

Paní učitelka: „*A teď nám pověz zvíře na D.*“

Maruška: „*Dvě pandy.*“

Paní učitelka: „*A teď nám pověz zvíře na Ž.*“

Maruška: „*Že by tři pandy?*“

„*Ty jsi takový šikovný, chytrý, vzdělaný... proč nemáš žádný titul?*“

„*Protože už od mala se strašně moc bojím vejšek.*“

„*Jak můžete vydržet takový hluk?*“ ptá se pán člověka, který na ulici pracuje se sbíječkou.

„*Jsem zvyklý, předtím jsem učil na základní škole.*“

Otec čte synovu žákovskou knížku:

„*Matematika pět...*“ Prásk synovi jednu facku.

„*Čeština pět...*“ Prásk mu druhou facku.

„*Zpěv jednička...*“ Prásk mu další facku...

Syn: „*Ale jak to? Vždyť jsem měl jedničku!*“

Otec našťavaně prohodí: „*Tak tobě bylo po dvou pětkách ještě do zpěvu?!*“

Extrémní sport: Psaní domácího úkolu, když učitel oznámí, že si na konci hodiny vybere sešity.

Jarda se uprostřed hodiny tělocviku zvedne a jde pryč.

„*Kam si myslíš, že jdeš?!*“ rozčílí se tělocvikář.

„*Říkal jste, že mám hejbnout kostrou – tak pro ni běžím do kabinetu biologie!*“

Péťa letí ve škole po chodbě a jen tak tak, že nesrazí ředitele. Ten ho chytí za límec a dává mu lekci:

„*Teď se pěkně vrátíš, v klidu půjdeš okolo mě a pozdravíš mě tak, jak to dělá tvůj tatínek, když se potká se svými známými.*“

Péťa se o několik kroků vrátí, nacpe si ruce do kapes, dojde k řediteli, praští ho po zádech, až mu poskočí brýle na nos, a na celou chodbu zařve: „*Nazdar, starej brachu, sto let jsem neviděl tvou plešatou kebuli, ty ještě žiješ?*“

„*Kdo to byl Karel IV.?*“

„*Prosím, zedník.*“

„*???!?!?*“

„*Vždyť jste nám říkala, že postavil Karlův most.*“

Studie ukázala, že rodiče zvládají 1/3 matematického učiva svých dětí, ale zbylé 3/4 jim dělají potíže.

Baví se dva kluci o prázdninách:

„*Co budeme dneska dělat?*“

„*Nic!*“

„*Ale to jsme dělali včera.*“

„*No jo, ale ještě to nemáme hotové.*“

